

Utorok 2. pôstneho týždňa

Mt 23,1-12

Farizejstvo v nás

Vysvetliť a poukázať na farizejstvo v našom živote

Pred nejakým časom, keďže mám rád jablká, som si v jednej predajni kúpil 2 kg jabĺk za dobrú cenu. Aké bolo však moje prekvapenie, keď som ich začal postupne konzumovať. Asi polovica jabĺk bola zo stredu od jadra zhnitých. Navonok boli krásne, no vo vnútri boli zhnité. Okrem sveta ovocia bohužiaľ niečo podobné možno pozorovať aj vo svete ľudí a práve v dnešnom evanjeliu Pán Ježiš na to poukazuje:

Farizeji, všetko, čo robia, konajú iba preto, aby ich ľudia videli, no vnútri sú plní pokrytectva a neprávosti (porov. Mt 23,5a. 28).

Po evanjeliu, ktoré sme počuli, vo Svätom písme nasleduje sedemnásobné beda adresované zákonníkom a farizejom. Ježiš poukazuje na farizejstvo zákonníkov a farizejov a vystríha pred ním zástup i svojich učeníkov. V čom spočíva farizejstvo? Že hovoria a nekonajú, viažu neúnosné bremená, ale sami ich nechcú ani prstom pohnúť. Po slovensky povedané to známe: víno kážu a vodu pijú. Ale to by ešte ku charakteristike farizejstva nestačilo. V jednom zo siedmich beda Ježiš farizejom vyčíta: „...navonok sa zdáte ľudom spravodliví, no vnútri ste plní pokrytectva a neprávosti“ (Mt 23,28). A v evanjeliu sme počuli: „Všetko, čo robia, konajú iba preto, aby ich ľudia videli“ (Mt 23,5a). Teda farizejstvo nespočíva v rozpore hovoreného s vykonaným, pretože tu žiaden rozpor nevidno, ale v rozpore vnútorných hodnôt človeka a s jeho vonkajším prejavom. Teda farizejstvo je rozpor, ktorý je vo vnútri človeka, ale navonok je zakryvaný kamuflážou. A o tomto rozpore vie iba ten, kto kamufluje, navonok ho možno ťažko spozorovať. Navonok nevidíme žiaden rozpor. Ľudia tento rozpor nevideli, no Ježiš, vidiac do srdca človeka, ho v srdciach zákonníkov a farizejov videl, a preto hovorí: „...navonok sa zdáte ľudom spravodliví, no vnútri ste plní pokrytectva a neprávosti“ (Mt 23,28). Ale prečo zákonníci a farizeji kamuflovali? Prečo boli farizejskí? Odpoveď nájdeme vo štvrtom beda. „...lebo dávate desiatky, z mäty, kôpru a rasce, ale zanedbali ste, čo je v zákone dôležitejšie – spravodlivosť, milosrdenstvo a vernosť!“ (Mt 23,23b). Zanedbali, čo bolo dôležitejšie, a to byť spravodlivým pred Bohom, vernosť v plnení Božích prikázaní a uskutočňovaní milosrdnej lásky ku každému človeku. Namiesto toho hľadali farizeji a zákonníci vlastné záujmy, nechceli to, čo od nich žiada Boh. Vo vnútri boli plní lúpeže a nečistoty, plní pokrytectva a neprávosti, ctibažnosti a hlúposti (porov. Mt 23,6-7,17.25.27). Nechceli sa zmeniť, a ani si nechceli priznať svoju hriechnosť, nechceli sa pokoriť, nechceli sa kajať za svoje hriechy. Hodnoty, ktoré vyznávali boli v rozpore s Božími hodnotami. Preto zvolili inú taktiku. Taktiku zastierania očí. Svojou falošnou, povrchnou, vnútorne prázdnu zbožnosťou, chceli oklamať oči svojho svedomia, oči ľudí i oči Boha. Boli takí vynikajúci klamári, že presvedčili seba o svojej spravodlivosti a boli na to pyšní. Farizeji mali zdeformovanú, pokrivenú predstavu o Bohu a o sebe. Vytvorili si vlastný vnútorný svet, v ktorom aj

Boh bol s nimi spokojný a aj oni si robili čo chcú. Farizejstvo je teda zdeformovaná predstava o Bohu a o sebe. Je to slepota ducha spôsobená pýchou.

Zamyslime sa či aj my nie sme niekedy v niečom farizeji, či aj v nás nie je zdeformovaná predstava o Bohu, o sebe, o našej viere. Farizeji si mysleli, že si svojou povrchnou a prázdnu zbožnosťou zabezpečia Božiu priazeň, že takouto zbožnosťou Bohu zastrú oči, aby Boh nevidel ich hriešnosť, ktorej sa nechceli vzdať. Ani od nás Boh nechce, aby sme vykonávali svoje náboženské povinnosti a úkony, bez toho, aby sa náš život skutočne menil a zmenil. Prísť v nedeľu na omšu, sem-tam prísť ku sviatostiam, aby som Bohu zalepil zrak. Náš vzťah k Bohu, naša viera musí byť uskutočňovaná v konkrétnych udalostiach dňa. Neodpustenie, zloba, lakomstvo, pôžitkárstvo, to všetko možno nosíme vo svojom srdci bez toho, aby sme to videli, pritom pristupujeme ku sviatostiam a stávajú sa z nás takí malí farizeji. Aj Bohu dám, čo chce a aj ja si žijem, ako chcem. Takáto matematika a logika u Boha neplatí. Za našimi náboženskými úkonmi musí stáť svedectvo nášho života. Ak nie, stávajú sa z nás farizeji.

Jeden majster dlhé roky pracoval vo veľkom stavebnom podniku. Raz dostal príkaz postaviť ukážkovú vilu podľa svojej chuti. Mohol si vybrať miesto, ktoré sa mu najviac páčilo, a nehľadieť na výdavky. Hneď sa dal do práce, ale podľahol pokušeniu využiť slepú dôveru. Použil podradný materiál, zamestnal neodborníkov za nízku mzdu a takto ušetrené peniaze strkal do vlastného vrečka. Keď bola stavba hotová, pri malej slávnosti odovzdal majster riaditeľovi podniku kľúč od vily. Riaditeľ mu ho s úsmevom vrátil, stisol mu ruku a povedal: „Túto vilu prijmite ako dar na znak úcty a vďačnosti.“¹

Boha nemožno oklamať, nemožno mu zakryť oči prázdnu zbožnosťou a myslieť si, že s Pánom Bohom som si kvit. Boh od každého z nás očakáva, že budeme ako kresťania žiť a nie, že sa budeme ako kresťania pretvarovať a kamuflovať.

Prosme o svetlo Ducha Svätého, nech osvieti oči nášho srdca, aby sme poznali, čo je v nás farizejské, čo pred Bohom kamuflujeme. Prosme o silu milosti zmeniť to.

Amen.

¹ FERRERO, B.: *Je tam hore niekto?*. Bratislava : Don Bosco, 2001, s. 18.
